

ಡಾ. ಜಾಜಿ ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಳ್ಳಾರ್ತಿಯವರು. 'ನಬೆಡಗು', 'ವಿಜಲುಗಳು', 'ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಾಸನ ಸಮೀಕ್ಷೆ', 'ಅಂಧರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬಸವಣ್ಣ', 'ಶ್ರೀಶೈಲ ಪರಿಸರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ', 'ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮೋತ್ತರ ಭಾರತ', 'ಹೊಳಲಗುಂದಿ ಸಾಯಿಬಣ್ಣ ತಾತನವರ ತತ್ವಪದಗಳು', 'ತಿಳಿದಷ್ಟೇ ಬಯಲು', 'ನುಡಿಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲವಾಗಿ' ಅವರ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಗಂಗಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದ ಸಂಯೋಜಕರು.

ಕೆಳಗೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಎಂಬ ಬರಹ. ಈರಮ್ಮ ಸಣ್ಣ ಪದ ಹಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು, ಬೀಸುಕಲ್ಲಿನ ಒಡಲಿಗೆ ಹುರುಳಿತುಂಬಿ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಪೋಟೋ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ನೋಡಿದವಳೆ 'ದೇವಲೋಕಾದಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರತಾನೆ ಬಂದ, ಮಾಯಾಲೋಕಾದಿಂದ ಮಾದೇವ ತಾನೇ ಬಂದ ಸೋ ಎನ್ನರೆ, ಬೀಸೋ ಜ್ಞಾಳಾದ ಮುಂದೆ ಬಸವ್ವ ತಾನೇ ಬಂದಳು ಸೋ ಎನ್ನರೆ' ಎಂದು ಏರುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿ ಬೀಸುತ್ತಾ ಮೈಮರೆತಿರುವಾಗಲೇ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಜಿಗೆ ಸಾರಿಗೆ ವಗ್ಗರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಸಮ್ಮವ್ವ ದಡಗನ್ನಡ್ಡು "ಏನಪೇ ಈರಿ ಇದ್ದಾವಾಗ ಕಲಿತಿ. ಪದ ಬಲು ಬೇಸೈತೆ. ಈ ಪದ ಆಡಬಾಡಪೇ ಈರಿ. ನನಗೆ ಸಂಕಟ ಒಟ್ಟಾಗ ತಾಳಿಸಿದಂಗಳಾಗತ್ತೆ" ಎಂದು ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕೂಗುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಪದಕೇಳಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೂವು ಅರಳಿದಂಗೆ ಅರಳಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಇವತ್ತಿನ ಈ ಮಾತು ಈರಮ್ಮನಿಗೆ ತಿರುಗಾಮುರುಗಾ ಅನಿಸಿ ಯಮ್ಮಂಗಿ ಪದ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಣ ಬುಡ ಮನಿಸ್ಸಾಳು ನೀನು. 'ಇಂಗ್ಲಾಕ ಅಮೃತೀಯಮೋ ಇವತ್ತು, ನಾನು ಇಗಾ ಆ ಗ್ವಾಡೇಮ್ಯಾಳ ಪೋಟಾ ನೋಡಿ ಅಂಗ ಮುಗುಳಿ ಮೇಲೆ ಕುಂತಲ್ಲೆ ಹೊಸ ಪದ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆಮ್ಮೋ ನಿನಗೆ ಜಲುಮಕ್ಕು ಸುರೆ ಅಂದ್ರೆ ಆಡಾಕಲ್ಲ ಬುಡಮ್ಮಾ" ಅಂತ ಸೆರೆಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೌನಕ್ಕೆ ಜಾರಿದಳು. ಬೀಸೋಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿ ಹಾಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದವು. ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು ತಿಟ್ಟರಿಸಿಕೊಂಡ ಈರಮ್ಮ "ಇವತ್ತು ಕೇಳೇ ಬುಡುಬೋಕು ಅವನನ್ನ. ಒಂದಿನನ್ನ ತಾತನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ತಾತ ಯಾರಂಬದುಗುಡ ನಾವು ನೋಡಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮನಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಬಸಮ್ಮವ್ವನ ಮೆದುಳು ಕಲಿಸಿದಂತಾಗಿ ಕಳೆದ

ದಿನಗಳನ್ನು ಈರಮ್ಮನಿಗೆ, ಹೇಳೋದೇನಿದೆ ಆಗಿದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆಗಿದ್ದು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ಅರ್ಧ ಆಯುಷ್ಯ ಕಮ್ಮಿ ಅಂತೆ ಅಂದುಕೊಂಡ ಅವ್ವ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಗೋಡೆಯ ಆ ಪೋಟೋ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿಕೊಂಡಳು. "ಈ ಪುಳ್ಳೇರಿಗನ್ನ ನನ್ನ ಬದುಕು ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿ" ಅಂತ, ಬಾಪೇ ಈರಿ, ಮಾಳಿ, ಗಾ ಆಕೆ ಮಲೆಮ್ಮನ್ನೂ ಕರಿ ಅಂದಳು ಅವ್ವ. ಬಸಮ್ಮವ್ವ ಭೂತಕಾಲದ ತಕ್ಕಡಿಯ ಪರಡಿಯೊಳಗೆ ಕುಂತವಳಂತೆ ಅಳಿದೂ ತೂಗಿ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣು ಏಕಮಾಡಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವರ್ಷ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದಳು.

ಬಸಮ್ಮವ್ವ ಊರಾಗ ಸಣ್ಣವಳಿದ್ದಾಗ ಕೆಂಪಗ ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತ ಹುಡುಗಿ. ಅಪ್ಪ ವೀರಪ್ಪ ಸೌಕಾರ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳನ್ನು ಹೂವಿನ ತೇರಿನಂಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾದಗಿರಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನು ಯಳ್ಳಾರ್ತ ಸೀಮೆಕಡೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಬಂದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಈಕಡೆಗೆ ಇರ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಆತ ನವಯುವಕ. ಹಣದಲ್ಲಿ, ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲು. ಎತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ವೀರಪ್ಪ ಸೌಕಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಡು ಅಲ್ಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಊರಾಗಿನ ಜನ "ಅಬಬಬ ವೀರಪ್ಪ ಸೌಕಾರ ಮಗಳಿಗೆ ಗೊಂಡು ಉಡುಕಂಗಿಲ್ಲ ಬುಡಪ್ಪ. ರೂಪವಂತ ಚಂಬಸಪ್ಪ ಗೌಡಗೆ ಕೊಡಾಕ ಪಿಲಾನ್ ಮಾಡಿದಂಗೈದಾನ. ಪಾಪ ಉಡುಗಿಯೇನು ಕಮ್ಮಿ ಐದಾಳ ಬುಡು ರಂಬಿ ಆಗೇಳ" ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಊರಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಇಲಿಪಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಬಸಮ್ಮನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವಂತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನ ಊರುಕೇರಿ ಬಂಧು ಬಳಗ ಕೇಳಿದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯೇ ಕೊಟ್ಟ.